

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU
UGOVORA O TRGOVINI ORUŽJEM,
S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O TRGOVINI ORUŽJEM

I. USTAVNA OSNOVA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora o trgovini oružjem sadržana je u članku 140. stavku 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/2010 - pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Republika Hrvatska članica je Organizacije Ujedinjenih naroda od 22. svibnja 1992. godine. Odnosi Republike Hrvatske i Ujedinjenih naroda uvjetovani su aktualnom međunarodnom političkom i gospodarskom situacijom koja nameće potrebu praćenja i aktivnog sudjelovanja u rješavanju međunarodnih kriza kroz tijela Ujedinjenih naroda u kojima je Republika Hrvatska članica. Republika Hrvatska bila je članica Gospodarskog i socijalnog vijeća (ECOSOC) u mandatu 2000–2002. godine, a u posljednjoj godini mandata predsjedavala je ECOSOC-om. U listopadu 2012. godine, na izborima za novih 18 država članica ECOSOC-a, Republika Hrvatska izabrana je za članicu ECOSOC-a za razdoblje 2013.-2015. godine. Republika Hrvatska završila je 31. prosinca 2009. godine svoj mandat nestalne članice u Vijeću sigurnosti Ujedinjenih naroda za razdoblje 2008.-2009. godine. Uspješnim djelovanjem u Vijeću sigurnosti, koje predstavlja vrhunac vanjskopolitičkog angažmana svake države, afirmiran je položaj Republike Hrvatske kao odgovorne i uvažene članice međunarodne zajednice. Republika Hrvatska danas sudjeluje u sedam mirovnih misija Ujedinjenih naroda s vojnim i civilnim osobljem, te je 28. siječnja 2013. godine preuzela predsjedanje Komisijom za izgradnju mira.

Ugovor o trgovini oružjem usvojila je dana 2. travnja 2013. godine Opća skupština Ujedinjenih naroda velikom većinom glasova, nakon šestogodišnjeg multilateralnog pregovaračkog procesa pod okriljem Ujedinjenih naroda. Republika Hrvatska sudjelovala je u pregovaračkom procesu, glasovala je za usvajanje Ugovora u Općoj skupštini 2. travnja 2013. godine, te je isti potpisala dana 3. lipnja 2013. godine na svečanom potpisivanju održanom u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku, istovremeno s većinom država članica Europske unije. U ime Republike Hrvatske, Ugovor o trgovini oružjem je potpisao gospodin Ranko Vilović, tadašnji izvanredni i opunomoćeni veleposlanik – stalni predstavnik Republike Hrvatske pri Organizaciji Ujedinjenih naroda u New Yorku.

Ugovor o trgovini oružjem otvoren je za potpisivanje od 3. lipnja 2013. do njegova stupanja na snagu, a stupit će na snagu devedeset dana nakon datuma polaganja pedesete isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju kod depozitara. Do sada je Ugovor potpisalo 113 država članica Ujedinjenih naroda, dok ih je sedam položilo kod depozitara svoje isprave o ratifikaciji.

S obzirom da Ugovor o trgovini oružjem uređuje pitanja koja su dijelom u isključivoj nadležnosti Europske unije (predviđa, između ostalog, mjere kao što su kontrole uvoza i izvoza koje spadaju u područje zajedničke trgovinske politike Europske unije), a dijelom u

nadležnosti država članica, te da Europska unija, kao takva, ne može postati strankom istog (isti je u ovom trenutku otvoren samo državama), države članice nisu u položaju samostalno odlučivati o potpisivanju i ratifikaciji Ugovora o trgovini oružjem već na međunarodnoj razini te čine mogu poduzimati, u interesu Europske unije, nakon odluke i odobrenja Vijeća Europske unije, donesene na prijedlog Europske komisije. U tom smislu postoji potreba da institucije Europske unije i države članice surađuju radi poduzimanja svih potrebnih mjera vezanih za ratifikaciju Ugovora o trgovini oružjem i osiguranja provedbe obveza proizašlih iz tog Ugovora.

Ugovor o trgovini oružjem uspostavlja zajedničke pravno obvezujuće standarde za uvoz, izvor i prijenos konvencionalnog oružja te čini trgovinu oružjem odgovornijom i transparentnijom. Uzimajući u obzir ciljeve i dosege Ugovora o trgovini oružjem njegovo stupanje na snagu predstavlja sigurnosno-trgovinski prioritet u EU okviru te je stoga važno da države članice što skorije okončaju svoje unutarnje pravne postupke kako bi, po donošenju, uz prethodni pristanak Europskog parlamenta, Odluke Vijeća Europske unije kojom se ovlašćuju države članice, u pogledu onih pitanja koja ulaze u područje isključive nadležnosti Europske unije, da ratificiraju Ugovor o trgovini oružjem u interesu Europske unije, mogle položiti kod depozitara svoje isprave o ratifikaciji i time iskazati pristanak biti vezane Ugovorom o trgovini oružjem.

Vijeće Europske unije uputilo je 22. srpnja 2013. godine Europskom parlamentu na mišljenje Odluku o ratifikaciji Ugovora o trgovini oružjem od strane država članica Europske unije. Po primitku suglasnosti Europskog parlamenta, Vijeće EU donijet će Odluku kojom se ovlašćuju države članice da ratificiraju, u interesu Europske unije, Ugovor o trgovini oružjem. Europski parlament je 10. listopada 2013. godine ovlastio Odbor za vanjsku trgovinu (*Committee in charge of international trade, INTA*) da razmotri prijedlog Europske komisije koji se potom upućuje Vijeću Europske unije na usvajanje. Prema dinamici rada Europskog parlamenta i Vijeća Europske unije, ovaj proces trebao bi biti završen do siječnja 2014. godine, nakon čega države članice EU, pa tako i RH, mogu položiti ispravu o ratifikaciji depozitaru.

Kao i ostale države članice Europske unije, Republika Hrvatska uređuje pitanje trgovine oružjem sukladno za to područje relevantnim aktima Europske unije koji su usklađeni s Ugovorom o trgovini oružjem. U Republici Hrvatskoj to područje uređeno je Zakonom o nadzoru robe vojne namjene i nevojnih ubojnih sredstava (Narodne novine, broj 80/13), koji je na snazi od 6. srpnja 2013. godine.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor o trgovini oružjem kako bi njegove odredbe, u smislu članka 141. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/2010-pročišćeni tekst), postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovor predstavlja jedan od ključnih međunarodno-pravnih instrumenata koji bi, kroz pravno uređenje standarda i postupaka vezanih za međunarodnu trgovinu konvencionalnim oružjem, trebao doprinijeti osiguranju svjetskog i regionalnog mira, sigurnosti i stabilnosti. Očekuje se da će primjena Ugovora o trgovini oružjem značajno doprinijeti jačoj globalnoj kontroli tokova oružja s ciljem suzbijanja nezakonite trgovine konvencionalnim oružjem, te jednako tako pridonijeti očuvanju ljudskih prava i poboljšanju uvjeta za postizanje globalnih

razvojnih ciljeva.

Ugovor o trgovini oružjem primjenjuje se na sve konvencionalno oružje, prema kategorijama koje su u njemu utvrđene. Ugovor također obuhvaća i s tim povezano streljivo/ubojna sredstva te dijelove i komponente. Ugovor o trgovini oružjem sadrži odredbe o zabranama izvoza, procjenama rizika izvoza, obvezama prilikom uvoza (sukladno nacionalnom zakonodavstvu), provožu i pretovaru, posredovanju, rizicima skretanja robe, uspostavi i vođenju evidencija o izdanim uvoznim i izvoznim odobrenjima i prijenosima konvencionalnog oružja, izvješćivanju, međunarodnoj suradnji i međunarodnoj pomoći u provedbi Ugovora, rješavanju sporova u vezi s tumačenjem ili primjenom Ugovora, izmjenama i dopunama, stupanju na snagu, trajanju i povlačenju iz Ugovora. Provedbom ovog Ugovora ne dovode se u pitanje obveze koje su države stranke preuzele s obzirom na postojeće ili buduće međunarodne ugovore kojih su one stranke, ako su te obveze usklađene s Ugovorom o trgovini oružjem. Navedene odredbe i obveze se u Republici Hrvatskoj provode kroz primjenu Zakona o nadzoru prometa robe vojne namjene i nevojnih ubojnih sredstava (Narodne novine, broj 80/13).

Republika Hrvatska je 2008. godine uskladila svoje nacionalno zakonodavstvo u području kontrole oružja s relevantnim pravnim aktima Europske unije za to područje donošenjem Zakona o izvozu i uvozu robe vojne namjene i nevojnih ubojnih sredstava (Narodne novine, broj 86/08) kojeg je zamijenio Zakon o nadzoru prometa robe vojne namjene i nevojnih ubojnih sredstava (Narodne novine, broj 80/13). S obzirom da relevantni pravni akti Europske unije sadrže odredbe koje su usklađene sa sklapanjem i izvršavanjem Ugovora o trgovini oružjem, potvrđivanje istog ne zahtijeva prilagodbu nacionalnog zakonodavstva država članica Europske unije što omogućuje ubrzan postupak.

Što skorije stupanje na snagu Ugovora za Republiku Hrvatsku predstavlja pozitivan multilateralan politički korak prema jačanju globalne kontrole tokova trgovine oružjem, uz dalekosežne posljedice za globalno očuvanje ljudskih prava i osiguranje postizanja razvojnih ciljeva, što je sukladno vanjsko-političkim ciljevima Republike Hrvatske. Ekonomski interes također nalazimo u činjenici globalno usuglašene kontrole trgovine oružjem, kao najjače međunarodne trgovine.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Za provedbu ovoga Zakona nije potrebno osigurati dodatna financijska sredstva iz Državnog proračuna Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 204. stavku 1. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/13) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Imajući u vidu da je stupanje na snagu Ugovora o trgovini oružjem jedan od političko-sigurnosnih prioriteta Europske unije, te u tom kontekstu izraženu spremnost država članica da što skorije okončaju nacionalne postupke potvrđivanja kako bi, po okončanju potrebnog postupka na EU razini radi utvrđivanja ovlaštenja državama članicama za ratifikaciju, u interesu Europske unije, položili kod glavnog tajnika Ujedinjenih

naroda, kao depozitara Ugovora, svoje isprave o ratifikaciji, ocjenjuje se da postoji interes, uzimajući u obzir cilj i dosege Ugovora o trgovini oružjem kako su izloženi u točkama II. i III. ovoga Prijedloga, da se i u Republici Hrvatskoj što skorije okonča potrebni unutarnji pravni postupak, a sve u cilju stvaranja uvjeta za što skorije stupanje Ugovora na snagu i primjenu njime utvrđenih standarda i mehanizama u međunarodnoj trgovini oružjem.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojim država i formalno izražava spremnost da bude vezana već sklopljenim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora predlaže se ovaj Prijedlog zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku, objedinjujući prvo i drugo čitanje.

KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA O TRGOVINI ORUŽJEM

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor o trgovini oružjem, sastavljen u New Yorku 2. travnja 2013., u izvorniku na arapskom, engleskom, francuskom, kineskom, španjolskom i ruskom jeziku, kojeg je Republika Hrvatska potpisala 3. lipnja 2013.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, glasi:

UGOVOR O TRGOVINI ORUŽJEM

Preambula

Države stranke ovog Ugovora,

vođene ciljevima i načelima Povelje Ujedinjenih naroda,

podsjećajući na članak 26. Povelje Ujedinjenih naroda kojim se promiče uspostavljanje i održavanje međunarodnog mira i sigurnosti uz što manje odvajanje ljudskih i ekonomskih izvora svijeta za naoružanje,

naglašavajući potrebu sprječavanja i iskorjenjivanja nezakonite trgovine konvencionalnim oružjem i sprječavanja njegovog usmjeravanja prema nezakonitom tržištu, neovlaštenoj uporabi i neovlaštenim krajnjim korisnicima, uključujući u počinjenje terorističkih djela,

prepoznajući legitimne političke, sigurnosne, gospodarske i trgovinske interese država u međunarodnoj trgovini konvencionalnim oružjem,

ponovno potvrđujući suvereno pravo svake države da, u skladu s vlastitim pravnim ili ustavnim poretkom, uređuje i kontrolira konvencionalno oružje isključivo na vlastitom državnom području,

potvrđujući da su mir i sigurnost, razvoj i ljudska prava stupovi sustava Ujedinjenih naroda i temelji za kolektivnu sigurnost te prepoznajući da su razvoj, mir i sigurnost te ljudska prava međusobno povezani i uzajamno se jačaju,

podsjećajući na Smjernice Komisije Ujedinjenih naroda za razoružanje o međunarodnim prijenosima oružja u kontekstu Rezolucije Opće skupštine 46/36H od 6. prosinca 1991.,

primjećujući doprinos Programa djelovanja Ujedinjenih naroda za sprječavanje, suzbijanje i iskorjenjivanje svih vidova nezakonite trgovine malim i lakim vatrenim oružjem kao i Protokola protiv nezakonite proizvodnje i trgovanja vatrenim oružjem, njegovim dijelovima i komponentama te streljivom, kojim se dopunjuje Konvencija Ujedinjenih naroda protiv transnacionalnog organiziranog kriminaliteta te Međunarodnog instrumenta kojim se državama omogućuje pravovremeno i pouzdano prepoznavanje i pronalaženje nezakonitog malog i lakog oružja,

prepoznajući sigurnosne, društvene, gospodarske i humanitarne posljedice nezakonite i neuređene trgovine konvencionalnim oružjem,

imajući u vidu da veliku većinu osoba zahvaćenih oružanim sukobima i oružanim nasiljem čine civili, a posebno žene i djeca,

prepoznajući izazove s kojima se suočavaju žrtve oružanog sukoba i njihovu potrebu za odgovarajućom skrbi, oporavkom te socijalnim i gospodarskim uključivanjem,

naglašavajući kako ništa u ovom Ugovoru ne sprječava države da zadrže ili donesu dodatne učinkovite mjere za unapređivanje cilja i svrhe ovog Ugovora,

imajući na umu zakonitu trgovinu i zakonito posjedovanje te uporabu određenih konvencionalnih oružja za rekreativne, kulturne, povijesne i sportske aktivnosti, kad su takva trgovina, posjedovanje i uporaba zakonom dopušteni ili zaštićeni,

imajući na umu i ulogu koju mogu imati regionalne organizacije u pružanju pomoći državama strankama, na njihov zahtjev, u provedbi ovog Ugovora,

prepoznajući aktivnu ulogu koju na dragovoljnoj osnovi u podizanju svijesti o ciljevima i svrsi ovog Ugovora, kao i u njegovoj provedbi, mogu imati civilno društvo, uključujući i nevladine organizacije i industriju,

potvrđujući kako uređenje međunarodne trgovine konvencionalnim oružjem i sprječavanje njegove zlouporabe ne bi smjelo ometati međunarodnu suradnju i zakonitu trgovinu vojnim potrepštinama, opremom i tehnologijom koji su namijenjeni za miroljubive svrhe,

ističući kako bi bilo poželjno postići opće poštivanje odredaba ovog Ugovora,

odlučne djelovati u skladu sa sljedećim načelima;

Načela

- neotuđivo pravo svih država na individualnu ili kolektivnu samoobranu kako je priznato u članku 51. Povelje Ujedinjenih naroda;
- rješavanje međunarodnih sporova mirnim sredstvima, na način koji ne ugrožava međunarodni mir i sigurnost te pravdu, u skladu s člankom 2. stavkom 3. Povelje Ujedinjenih naroda;

- suzdržavanje u svojim međunarodnim odnosima od prijetnje silom ili od uporabe sile koje su uperene protiv teritorijalne cjelovitosti ili političke neovisnosti bilo koje države, ili su na bilo koji drugi način nespojive s ciljevima Ujedinjenih naroda u skladu s člankom 2. stavkom 4. Povelje Ujedinjenih naroda;
- ne miješanje u poslove koji po svojoj biti spadaju u unutarnju nadležnost svake države u skladu s člankom 2. stavkom 7. Povelje Ujedinjenih naroda;
- poštivanje i osiguranje poštivanja međunarodnog humanitarnog prava, između ostalog u skladu sa Ženevskim konvencijama iz 1949. te poštivanje i osiguranje poštivanja ljudskih prava u skladu s, između ostalog, Poveljom Ujedinjenih naroda i Općom deklaracijom o ljudskim pravima;
- odgovornost svih država, u skladu s njihovim odgovarajućim međunarodnim obvezama, za djelotvorno pravno uređenje međunarodne trgovine konvencionalnim oružjem i za sprječavanje njegove zlouporabe, kao i primarna odgovornost svih država za uspostavljanje i provedbu vlastitih nacionalnih sustava nadzora;
- poštivanje legitimnih interesa država za kupnju konvencionalnog oružja radi ostvarivanja prava na samoobranu i za potrebe operacija za očuvanje mira; te za proizvodnju, izvoz, uvoz i prijenos konvencionalnog oružja;
- dosljedna, objektivna i nediskriminirajuća provedba ovog Ugovora,

Sporazumjele su se kako slijedi:

Članak 1. Cilj i svrha

Cilj ovog Ugovora je:

- uspostaviti najviše moguće zajedničke međunarodne standarde za uređenje ili za poboljšanje uređenja međunarodne trgovine konvencionalnim oružjem;
- spriječiti i iskorijeniti nezakonitu trgovinu konvencionalnim oružjem i spriječiti njegovu zlouporabu;

u svrhu:

- doprinosa međunarodnom i regionalnom miru, sigurnosti i stabilnosti;
- smanjenja ljudskih patnji;
- promicanja suradnje, transparentnosti i odgovornog djelovanja država stranaka u međunarodnoj trgovini konvencionalnim oružjem, čime se izgrađuje povjerenje među državama strankama.

Članak 2. Područje primjene

1. Ovaj Ugovor primjenjuje se na sve konvencionalno oružje u sljedećim kategorijama:
 - (a) bojevi borbeni tenkovi;
 - (b) borbena oklopna vozila;
 - (c) topnički sustavi velikog kalibra;
 - (d) borbeni zrakoplovi;
 - (e) jurišni helikopteri;
 - (f) ratni brodovi;
 - (g) rakete i raketni bacači; i
 - (h) malo i lako oružje.
2. Za potrebe ovog Ugovora, djelatnost međunarodne trgovine oružjem uključuje izvoz, uvoz, provoz, pretovar i posredovanje, dalje u tekstu „prijenos“.
3. Ovaj Ugovor ne primjenjuje se na situacije u kojima neka država stranka za vlastitu uporabu premješta konvencionalno oružje, ili to netko čini u njezino ime, pod uvjetom da to konvencionalno oružje i dalje ostaje u vlasništvu te države stranke.

Članak 3. Streljivo/ubojna sredstva

Svaka država stranka uspostavlja i održava nacionalni sustav nadzora kojim uređuje izvoz streljiva/ubojnih sredstava koje se ispaljuje, izbacuje ili isporučuje konvencionalnim oružjem obuhvaćenim člankom 2. stavkom 1., a prije nego što odobri izvoz takvog streljiva/ubojnih sredstava, primjenjuje odredbe članka 6. i članka 7.

Članak 4. Dijelovi i komponente

Svaka država stranka uspostavlja i održava nacionalni sustav nadzora kojim uređuje izvoz dijelova i komponenti, ako se izvoz obavlja u obliku koji pruža mogućnost sastavljanja konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1., a prije nego što odobri izvoz takvih dijelova i komponenti, primjenjuje odredbe članka 6. i članka 7.

Članak 5. Opća provedba

1. Svaka država stranka ovaj Ugovor provodi dosljedno, objektivno i na nediskriminirajući način, vodeći računa o načelima navedenim u ovom Ugovoru.

2. Svaka država stranka radi provedbe odredaba ovog Ugovora uspostavlja i održava nacionalni sustav nadzora, uključujući i nacionalni kontrolni popis.

3. Potiče se svaka država stranka da primijeni odredbe ovog Ugovora na najširi spektar konvencionalnog oružja. Nacionalne definicije za bilo koju od kategorija obuhvaćenih člankom 2. stavkom 1. točkama (a) do (g) ne smiju obuhvaćati manje nego što je sadržano u opisu koji se koristi u Registru konvencionalnog oružja Ujedinjenih naroda u vrijeme stupanja na snagu ovog Ugovora. Za kategoriju obuhvaćenu člankom 2. stavkom 1. točkom (h), nacionalne definicije ne smiju obuhvaćati manje nego što sadrži opis koji rabe mjerodavni instrumenti Ujedinjenih naroda u vrijeme stupanja na snagu ovog Ugovora.

4. U skladu s vlastitim nacionalnim propisima, svaka država stranka svoj kontrolni popis dostavlja Tajništvu, koje ga stavlja na raspolaganje ostalim državama strankama. Države stranke potiču se da javno objave svoje kontrolne popise.

5. Svaka država stranka poduzima mjere potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora i imenuje nadležna nacionalna tijela kako bi uspostavila djelotvoran i transparentan nacionalni sustav nadzora koji uređuje prijenos konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. i predmeta obuhvaćenih člankom 3. i člankom 4.

6. Svaka država stranka imenuje jednu ili više nacionalnih točaka za kontakt za razmjenu informacija o pitanjima vezanim za provedbu ovog Ugovora. Svaka država stranka o svojoj nacionalnoj točki, ili o svojim nacionalnim točkama, za kontakt obavješćuje Tajništvo koje se osniva na temelju članka 18., i te informacije redovito ažurira.

Članak 6. **Zabrane**

1. Država stranka ne smije odobriti nijedan prijenos konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. ili predmeta obuhvaćenih člankom 3. ili člankom 4., ako bi se takvim prijenosom kršile njezine obveze na temelju mjera koje je usvojilo Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda djelujući na temelju glave VII. Povelje Ujedinjenih naroda, a posebno ako bi se kršio kakav embargo na oružje.

2. Država stranka ne smije odobriti nijedan prijenos konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. ili predmeta obuhvaćenih člankom 3. ili člankom 4., ako se takvim prijenosom krše njezine odgovarajuće međunarodne obveze koje proizlaze iz međunarodnih ugovora kojih je ona stranka, a posebno ugovora koji se odnose na prijenos konvencionalnog oružja ili na nezakonito trgovanje istim.

3. Država stranka ne smije odobriti nijedan prijenos konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. ili predmeta obuhvaćenih člankom 3. ili člankom 4., ako u vrijeme odobravanja ima saznanja da će to oružje ili da će ti predmeti biti upotrijebljeni za počinjenje genocida, zločina protiv čovječnosti, teških povreda Ženevskih konvencija iz 1949., napada na civilne ciljeve ili na civilno stanovništvo koje je kao takvo zaštićeno, ili drugih ratnih zločina kako su definirani međunarodnim sporazumima kojih je ona stranka.

Članak 7.

Izvoz i procjena izvoza

1. Ako izvoz nije zabranjen na temelju članka 6., svaka država stranka izvoznica, prije nego što odobri izvoz konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. ili predmeta obuhvaćenih člankom 3. ili člankom 4., u okviru svoje nadležnosti i na temelju svog nacionalnog sustava nadzora, na objektivan i nediskriminirajući način, uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike, uključujući i podatke koje je dostavila država uvoznica u skladu s člankom 8. stavkom 1., procjenjuje koliki su izgledi da bi konvencionalno oružje ili predmeti mogli:

(a) doprinijeti miru i sigurnosti ili ih potkopati;

(b) biti upotrijebljeni za:

(i) počinjenje ili omogućavanje teškog kršenja međunarodnog humanitarnog prava;

(ii) počinjenje ili omogućavanje teškog kršenja međunarodnog prava o ljudskim pravima;

(iii) počinjenje ili omogućavanje djela koje prema međunarodnim konvencijama ili protokolima o terorizmu kojih je država izvoznica stranka, predstavlja kazneno djelo; ili

(iv) počinjenje ili omogućavanje djela koje prema međunarodnim konvencijama ili protokolima o transnacionalnom organiziranom kriminalitetu kojih je država izvoznica stranka, predstavlja kazneno djelo.

2. Država stranka izvoznica također će razmotrit je li potrebno poduzeti mjere za ublažavanje opasnosti utvrđenih u podstavcima (a) ili (b) stavka 1., kao na primjer mjere za izgradnju povjerenja ili programe koje su zajednički razvile i usuglasile država izvoznica i država uvoznica.

3. Ako država stranka izvoznica, nakon što obavi procjenu i razmotri raspoložive mjere za ublažavanje opasnosti, utvrdi postojanje opasnosti od bilo koje negativne posljedice iz stavka 1., država stranka izvoznica ne smije odobriti izvoz.

4. Prilikom ovog procjenjivanja, država stranka izvoznica u obzir uzima opasnost da će konvencionalno oružje obuhvaćeno člankom 2. stavkom 1. ili da će predmeti obuhvaćeni člankom 3. ili člankom 4. biti upotrijebljeni za počinjenje ili omogućavanje djela teškog rodno uvjetovanog nasilja ili nasilja nad ženama i djecom.

5. Svaka država stranka izvoznica poduzima mjere kako bi osigurala da su sva odobrenja za izvoz konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. i predmeta obuhvaćenih člankom 3. i člankom 4. detaljno navedena i izdana prije samog izvoza.

6. Svaka država stranka izvoznica državi stranci uvoznici i državama strankama provoza ili pretovara, na zahtjev, stavlja na raspolaganje odgovarajuće informacije o dotičnom odobrenju, u skladu sa svojim nacionalnim propisima, praksom i politikama.

7. Ako nakon danog odobrenja država stranka izvoznica dozna nove relevantne informacije, potiče se da, ako je primjereno nakon konzultacija s državom strankom uvoznicom, preispita odobrenje.

Članak 8.

Uvoz

1. Svaka država stranka uvoznica poduzima mjere kako bi, na zahtjev i u skladu sa svojim nacionalnim propisima, osigurala da državi stranci izvoznici budu dostavljeni svi relevantni podaci koji će državi stranci izvoznici pomoći u obavljanju nacionalnog izvoznog ocjenjivanja u skladu s člankom 7. Te mjere mogu uključivati i dokumentaciju o krajnjoj namjeni i krajnjem korisniku.

2. Svaka država stranka uvoznica poduzima mjere koje će joj omogućiti da, prema potrebi, uredi uvoz koji je u njezinoj nadležnosti konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. Te mjere mogu uključivati i uvozne sustave.

3. Svaka država stranka uvoznica može od države stranke izvoznice zatražiti informacije o svim danim ili zatraženim izvoznim odobrenjima u kojima je država stranka uvoznica ujedno i zemlja krajnjeg odredišta.

Članak 9.

Provoz ili pretovar

Svaka država stranka poduzima odgovarajuće mjere za uređenje, prema potrebi i ako je izvedivo, provoza ili pretovara koji je u njezinoj nadležnosti konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. na svom državnom području i u skladu s mjerodavnim međunarodnim pravom.

Članak 10.

Posredovanje

Svaka država stranka poduzima mjere, na temelju svojih nacionalnih propisa, za uređenje posredovanja koje se odvija pod njezinom nadležnošću i koje se odnosi na konvencionalno oružje obuhvaćeno člankom 2. stavkom 1. Te mjere mogu uključivati i zahtjev za registraciju posrednika ili njihovu obvezu ishoda odobrenja prije nego se započnu baviti posredništvom.

Članak 11.

Zloupotreb

1. Svaka država stranka uključena u prijenos konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. poduzima mjere za sprječavanje njegove zloupotebe.

2. Država stranka izvoznica putem svog nacionalnog sustava nadzora uspostavljenog u skladu s člankom 5. stavkom 2. nastoji spriječiti zloupotreb prijenosa konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1., procjenjivanjem opasnosti od zloupotebe i razmatranjem mogućnosti za uvođenje mjera za smanjenje opasnosti kao što su mjere za izgradnju povjerenja ili programi koje zajednički razvijaju i usuglašuju država izvoznica i država uvoznica. Ostale preventivne mjere, ako je potrebno, mogu uključivati: ispitivanje

stranaka uključenih u izvoz, zahtijevanje dodatne dokumentacije, potvrda, uvjerenja, ne odobravanje izvoza ili druge odgovarajuće mjere.

3. Država stranka uvoznica, država stranka provoza ili pretovara i država stranka izvoznica surađuju i razmjenjuju informacije, svaka u skladu s vlastitim nacionalnim propisima, ako je potrebno i izvedivo, kako bi smanjile opasnost od zlouporabe prijenosa konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1.

4. Ako neka država stranka uoči zlouporabu prijenosa konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1., ta država stranka poduzima odgovarajuće mjere u skladu sa svojim nacionalnim propisima i u skladu s međunarodnim pravom, kako bi se suprotstavila toj zlouporabi. Te mjere mogu uključivati upozoravanje potencijalno zahvaćenih država stranaka, ispitivanje preusmjerenih pošiljaka konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. i poduzimanje popratnih mjera tijekom istrage i provedbe zakona.

5. Za bolje razumijevanje i sprječavanje zlouporabe prijenosa konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1., države stranke se potiču da uzajamno razmjenjuju odgovarajuće informacije o djelotvornim mjerama za suočavanje sa zlouporabom. To mogu biti informacije o nezakonitim radnjama, uključujući i informacije o korupciji, međunarodnim krijumčarskim putovima, nezakonitom posredovanju, izvorima nezakonite opskrbe, metodama prikrivanja, uobičajenim otpremnim točkama ili odredištima koje koriste organizirane skupine umiješane u zlouporabu.

6. Države stranke potiču se da putem Tajništva izvijeste druge države stranke o mjerama koje su poduzele za rješavanje pitanja zlouporabe prijenosa konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1.

Članak 12. **Vodenje evidencije**

1. Svaka država stranka na državnoj razini sukladno sa svojim nacionalnim zakonima i propisima vodi evidenciju o izdavanju izvoznih odobrenja ili o ostvarenim izvozima konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1.

2. Svaka država stranka potiče se da vodi evidenciju o prijenosu konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. na njezino državno područje kao krajnje odredište ili kojem je odobren provoz ili pretovar na području pod njezinom nadležnošću.

3. Svaka država stranka potiče se da u tu evidenciju uvrsti podatke o: količini, vrijednosti, modelu/vrsti, odobrenim međunarodnim prijenosima konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1., konvencionalnog oružja čiji je prijenos ostvaren, pojedinosti o državi izvoznici ili državama izvoznicama, državi uvoznici ili državama uvoznicama, o državi ili državama provoza i pretovara i o krajnjim korisnicima, ako je primjereno.

4. Evidencija se čuva najmanje deset godina.

Članak 13. Izveščivanje

1. Svaka država stranka u roku od godine dana nakon stupanja na snagu ovog Ugovora za tu državu stranku, u skladu s člankom 22., Tajništvu dostavlja inicijalno izvješće o mjerama koje je poduzela radi provedbe ovog Ugovora, uključujući i nacionalne propise, nacionalne kontrolne popise i ostale uredbe i administrativne mjere. Svaka država stranka izvješćuje Tajništvo o svim mjerama koje je poduzela kako bi provela ovaj Ugovor, ako je primjenjivo. Ta izvješća Tajništvo stavlja na raspolaganje i distribuira državama strankama.
2. Države stranke potiču se da putem Tajništva izvijeste druge države stranke o poduzetim mjerama koje su se pokazale učinkovitim u rješavanju zlouporabe prijenosa konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1.
3. Svaka država stranka godišnje podnosi Tajništvu do 31. svibnja izvješće za prethodnu kalendarsku godinu o odobrenim i ostvarenim izvozima i uvozima konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. Izvješća Tajništvo stavlja na raspolaganje i distribuira državama strankama. Izvješće koje se podnosi Tajništvu može sadržavati iste informacije koje je država stranka dostavila odgovarajućim okvirima Ujedinjenih naroda, uključujući i Registar konvencionalnog oružja Ujedinjenih naroda. Iz izvješća se mogu isključiti komercijalno osjetljive informacije ili informacije koje se tiču nacionalne sigurnosti.

Članak 14. Izvršenje

Svaka država stranka poduzima odgovarajuće mjere kako bi izvršila nacionalne zakone i propise za provedbu odredaba ovog Ugovora.

Članak 15. Međunarodna suradnja

1. Države stranke uzajamno surađuju, u skladu sa svojim odgovarajućim sigurnosnim interesima i nacionalnim propisima, radi učinkovite provedbe ovog Ugovora.
2. Države članice potiču se da omoguće međunarodnu suradnju, što uključuje i razmjenu informacija o pitanjima od uzajamnog interesa vezanih za provedbu i primjenu ovog Ugovora u skladu vlastitim sigurnosnim interesima i nacionalnim propisima.
3. Države stranke potiču se na savjetovanje o pitanjima od uzajamnog interesa i na razmjenu informacija, ako je primjereno, kako bi podržale provedbu ovog Ugovora.
4. Države stranke potiču se da surađuju, u skladu s vlastitim nacionalnim propisima, kako bi pomogle u provedbi odredaba ovog Ugovora na nacionalnoj razini, između ostalog kroz razmjenu informacija o nezakonitim radnjama i izvršiteljima, a radi sprječavanja i iskorjenjivanja zlouporabe konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1.
5. Ako se međusobno dogovore i ako je to u skladu s njihovim nacionalnim propisima, države stranke jedna drugoj pružaju najšire mjere pomoći u istragama, kaznenom progonu i sudskim postupcima koji se odnose na kršenje nacionalnih mjera uvedenih na temelju ovog Ugovora.

6. Države stranke potiču se da na nacionalnoj razini poduzmu mjere i da međusobno surađuju kako bi spriječile da prijenos konvencionalnog oružja obuhvaćenog člankom 2. stavkom 1. postane objekt korupcijske prakse.

7. Države stranke potiču se na razmjenu iskustava i znanja stečenih o svim aspektima ovog Ugovora.

Članak 16. Međunarodna pomoć

1. U provedbi ovog Ugovora svaka stranka može tražiti pomoć, uključujući pravnu ili zakonodavnu pomoć, pomoć u izgradnji sposobnosti institucija te tehničku, materijalnu ili financijsku pomoć. Takva pomoć može uključivati upravljanje zalihama, programe za razoružanje, razvojačenje i reintegraciju, ogleđno zakonodavstvo i djelotvornu provedbenu praksu. Svaka država stranka koja to može, na zahtjev, pruža takvu pomoć.

2. Svaka država stranka može zatražiti, ponuditi ili primiti pomoć putem, između ostalog, Ujedinjenih naroda, međunarodnih, regionalnih, subregionalnih ili nacionalnih organizacija, nevladinih organizacija ili na bilateralnoj osnovi.

3. Države stranke osnivaju dragovoljni fond za pomoć državama strankama koje su zatražile i kojima je potrebna međunarodna pomoć za provedbu ovog Ugovora. Sve stranke potiču se da doprinesu sredstva u taj fond.

Članak 17. Konferencija država stranaka

1. Privremeno Tajništvo osnovano na temelju članka 18. saziva Konferenciju država stranaka najkasnije godinu dana nakon stupanja na snagu ovog Ugovora, a nakon toga kad to odluči Konferencija država stranaka.

2. Konferencija država stranaka svoj poslovnik donosi konsenzusom na svom prvom zasjedanju.

3. Konferencija država stranaka donosi vlastita financijska pravila kao i pravila kojima se uređuje financiranje svih pomoćnih tijela koje može osnovati, kao i financijske odredbe koje uređuju rad Tajništva. Na svakom redovnom zasjedanju ona usvaja proračun za financijsko razdoblje do sljedećeg redovnog zasjedanja.

4. Konferencija država stranaka:

(a) preispituje provedbu ovog Ugovora, što uključuje i zbivanja na području konvencionalnog oružja;

(b) razmatra i donosi preporuke vezane za provedbu i primjenu ovog Ugovora, a posebno za promicanje njegove univerzalnosti;

(c) razmatra mogućnost izmjena i dopuna ovog Ugovora u skladu s člankom 20.;

- (d) razmatra pitanja proizašla iz tumačenja ovog Ugovora;
 - (e) razmatra i odlučuje o zadaćama i proračunu Tajništva;
 - (f) razmatra potrebu za osnivanjem bilo kojih pomoćnih tijela koja bi mogla biti potrebna kako bi se poboljšala primjena ovog Ugovora; i
 - (g) obavlja druge dužnosti u skladu s ovim Ugovorom.
5. Izvanredna zasjedanja Konferencije država stranaka održavaju se kada to Konferencija država stranaka bude smatrala potrebnim, ili na pisani zahtjev bilo koje države stranke, uz uvjet da taj zahtjev ima podršku najmanje dvije trećine stranaka.

Članak 18. Tajništvo

1. Ovim Ugovorom osniva se Tajništvo kako bi državama strankama pomagalo u djelotvornoj provedbi ovog Ugovora. Do prvog zasjedanja Konferencije država stranaka, privremeno Tajništvo bit će odgovorno za administrativne poslove obuhvaćene ovim Ugovorom.
2. Tajništvo ima odgovarajuće osoblje. Osoblje mora imati potrebna stručna znanja kako bi se osiguralo da Tajništvo može učinkovito obavljati dužnosti opisane u stavku 3.
3. Tajništvo odgovara državama strankama. U smanjenome ustroju, Tajništvo obavlja sljedeće dužnosti:
 - (a) prima, stavlja na raspolaganje i distribuira izvješća kako je predviđeno ovim Ugovorom;
 - (b) održava i državama strankama stavlja na raspolaganje popise nacionalnih točaka za kontakt;
 - (c) omogućava podudaranje ponuda i zahtjeva za pomoć u provedbi odredaba Ugovora i, na zahtjev, promiče međunarodnu suradnju;
 - (d) olakšava rad Konferencije država stranaka, uključujući i tako što dogovara i pruža potrebne usluge za održavanje sastanaka prema ovom Ugovoru; i
 - (e) izvršava druge zadaće koje odredi Konferencija stranaka.

Članak 19. Rješavanje sporova

1. Države stranke savjetuju se i, uz uzajamni pristanak, surađuju na traženju rješenja za svaki spor koji bi među njima mogao nastati u vezi s tumačenjem ili primjenom ovog Ugovora, uključujući i putem pregovora, posredovanja, mirenja, sudske nagodbe ili drugih mirnih sredstva.

2. Države stranke mogu, uz uzajamni pristanak, svaki međusobni spor u vezi s pitanjima koja se odnose na tumačenje ili primjenu ovog Ugovora rješavati arbitražom.

Članak 20. Izmjene i dopune

1. Šest godina nakon stupanja na snagu ovog Ugovora svaka država stranka može predložiti izmjenu i dopunu ovog Ugovora. Nakon toga, predložene izmjene i dopune može razmatrati samo Konferencija država stranaka svake tri godine.

2. Svaki prijedlog za izmjenu i dopunu ovog Ugovora podnosi se u pisanom obliku Tajništvu koje prijedlog prosljeđuje svim državama strankama najkasnije 180 dana prije sljedeće sjednice Konferencije država stranaka na kojoj bi se mogle razmatrati izmjene i dopune na temelju stavka 1. Izmjena i dopuna se razmatra na sljedećoj Konferenciji država stranaka na kojoj se mogu razmatrati izmjene i dopune u skladu sa stavkom 1. ako, najkasnije u roku od 120 dana nakon što je Tajništvo odaslalo obavijest, većina država stranaka obavijesti Tajništvo kako podupiru razmatranje prijedloga.

3. Države stranke ulažu sve napore kako bi postigle konsenzus o svakoj izmjeni i dopuni. Ako se svi napori da se to postigne iscrpe, a sporazum nije postignut, izmjena i dopuna će se, u zadnjem pokušaju, usvojiti tročetvrtinskom većinom glasova prisutnih država stranaka koje glasuju na zasjedanju Konferencije država stranaka. Za potrebe ovog članka „države stranke koje su prisutne i koje glasuju” znači države stranke koje su prisutne i daju svoj pozitivan ili negativan glas. Depozitar obavješćuje sve države stranke o svakoj usvojenoj izmjeni i dopuni.

4. Izmjena i dopuna usvojena u skladu sa stavkom 3. stupa na snagu za sve one države stranke koje su položile svoju ispravu o prihvatu te izmjene i dopune, devedeset dana nakon datuma kad većina od broja država stranaka u vrijeme usvajanja izmjene i dopune položi ispravu o prihvatu kod depozitara. Nakon toga, za svaku preostalu državu stranku ona stupa na snagu devedeset dana nakon datuma polaganja njezine isprave o prihvatu te izmjene i dopune.

Članak 21. Potpisivanje, ratifikacija, prihvati, odobrenje ili pristup

1. Ovaj Ugovor otvoren je za potpisivanje u sjedištu Ujedinjenih naroda u New Yorku svim državama od 3. lipnja 2013. do njegova stupanja na snagu.

2. Ovaj Ugovor podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju svake države potpisnice.

3. Nakon njegova stupanja na snagu, ovaj Ugovor otvoren je za pristup svim državama koje nisu potpisale Ugovor.

4. Isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu polažu se kod depozitara.

Članak 22.

Stupanje na snagu

1. Ovaj Ugovor stupa na snagu devedeset dana nakon datuma polaganja pedesete isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju kod depozitara.
2. Za svaku državu koja položi svoju ispravu o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu nakon stupanja na snagu ovog Ugovora, ovaj Ugovor za tu državu stupa na snagu devedeset dana nakon datuma polaganja njezine isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu.

Članak 23.

Privremena primjena

Svaka država može u vrijeme potpisivanja ili polaganja svoje isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu izjaviti da će ona dok ovaj Ugovor za tu državu ne stupi na snagu, privremeno primjenjivati članak 6. i članak 7.

Članak 24.

Trajanje i povlačenje

1. Ovaj Ugovor je na neograničeno vrijeme.
2. Svaka država stranka, u ostvarivanju svoje državne suverenosti, ima pravo povući se iz ovog Ugovora. O tom povlačenju obavješćuje depozitara, koji obavješćuje sve ostale države stranke. Obavijest o povlačenju može uključivati objašnjenje razloga za njezino povlačenje. Obavijest o povlačenju proizvodi učinak devedeset dana nakon što depozitar primi obavijest o povlačenju, osim ako se u obavijesti o povlačenju izričito navodi neki kasniji datum.
3. Povlačenje iz ovog Ugovora državu ne oslobađa od obveza koje iz njega proizlaze dok je bila stranka ovog Ugovora, uključujući i od bilo kojih financijskih obveza koje su nju nastale.

Članak 25.

Rezerve

1. Svaka država može, u vrijeme potpisivanja, ratifikacije, prihvata, odobrenja ili pristupa, staviti rezerve, osim ako su rezerve nespojive s ciljem i svrhom ovog Ugovora.
2. Država stranka svoju rezervu može povući u svako doba obaviješću s tim učinkom upućenom depozitaru.

Članak 26.

Odnos prema drugim međunarodnim ugovorima

1. Provedba ovog Ugovora ne dovodi u pitanje obveze koje su države stranke preuzele s obzirom na postojeće ili buduće međunarodne ugovore kojih su one stranke, ako su te obveze usklađene s ovim Ugovorom.

2. Ovaj Ugovor ne smije se navoditi kao osnova po kojoj se proglašavaju ništavnim sporazumi o obrambenoj suradnji sklopljeni između država stranaka ovog Ugovora.

Članak 27. Depozitar

Depozitar ovog Ugovora je glavni tajnik Ujedinjenih naroda.

Članak 28. Vjerodostojni tekstovi

Izvornik ovog Ugovora, čiji je arapski, kineski, engleski, francuski, ruski i španjolski tekst jednako vjerodostojan, polaže se kod glavnog tajnika Ujedinjenih naroda.

SASTAVLJENO U NEW YORKU, drugog dana travnja, dvije tisuće trinaeste

ZA REPUBLIKU HRVATSKU

Ranko Vilović, v. r.

Stalni predstavnik Republike Hrvatske pri Organizaciji Ujedinjenih naroda u New Yorku i svim njezinim tijelima

ZA GLAVNOG TAJNIKA UJEDINJENIH NARODA

Patricia O'Brien, v. r.

Podtajnik za pravne poslove

THE ARMS TRADE TREATY

Preamble

The States Parties to this Treaty,

Guided by the purposes and principles of the Charter of the United Nations,

Recalling Article 26 of the Charter of the United Nations which seeks to promote the establishment and maintenance of international peace and security with the least diversion for armaments of the world's human and economic resources,

Underlining the need to prevent and eradicate the illicit trade in conventional arms and to prevent their diversion to the illicit market, or for unauthorized end use and end users, including in the commission of terrorist acts,

Recognizing the legitimate political, security, economic and commercial interests of States in the international trade in conventional arms,

Reaffirming the sovereign right of any State to regulate and control conventional arms exclusively within its territory, pursuant to its own legal or constitutional system,

Acknowledging that peace and security, development and human rights are pillars of the United Nations system and foundations for collective security and recognizing that development, peace and security and human rights are interlinked and mutually reinforcing,

Recalling the United Nations Disarmament Commission Guidelines for international arms transfers in the context of General Assembly resolution 46/36H of 6 December 1991,

Noting the contribution made by the United Nations Programme of Action to Prevent, Combat and Eradicate the Illicit Trade in Small Arms and Light Weapons in All Its Aspects, as well as the Protocol against the Illicit Manufacturing of and Trafficking in Firearms, Their Parts and Components and Ammunition, supplementing the United Nations Convention against Transnational Organized Crime, and the International Instrument to Enable States to Identify and Trace, in a Timely and Reliable Manner, Illicit Small Arms and Light Weapons,

Recognizing the security, social, economic and humanitarian consequences of the illicit and unregulated trade in conventional arms,

Bearing in mind that civilians, particularly women and children, account for the vast majority of those adversely affected by armed conflict and armed violence,

Recognizing also the challenges faced by victims of armed conflict and their need for adequate care, rehabilitation and social and economic inclusion,

Emphasizing that nothing in this Treaty prevents States from maintaining and adopting additional effective measures to further the object and purpose of this Treaty,

Mindful of the legitimate trade and lawful ownership, and use of certain conventional arms for recreational, cultural, historical, and sporting activities, where such trade, ownership and use are permitted or protected by law,

Mindful also of the role regional organizations can play in assisting States Parties, upon request, in implementing this Treaty,

Recognizing the voluntary and active role that civil society, including non-governmental organizations, and industry can play in raising awareness of the object and purpose of this Treaty, and in supporting its implementation,

Acknowledging that regulation of the international trade in conventional arms and preventing their diversion should not hamper international cooperation and legitimate trade in materiel, equipment and technology for peaceful purposes,

Emphasizing the desirability of achieving universal adherence to this Treaty,

Determined to act in accordance with the following principles;

Principles

- The inherent right of all States to individual or collective self-defence as recognized in Article 51 of the Charter of the United Nations;
- The settlement of international disputes by peaceful means in such a manner that international peace and security, and justice, are not endangered in accordance with Article 2 (3) of the Charter of the United Nations;
- Refraining in their international relations from the threat or use of force against the territorial integrity or political independence of any State, or in any other manner inconsistent with the purposes of the United Nations in accordance with Article 2 (4) of the Charter of the United Nations; Non-intervention in matters which are essentially within the domestic jurisdiction of any State in accordance with Article 2 (7) of the Charter of the United Nations;
- Respecting and ensuring respect for international humanitarian law in accordance with, inter alia, the Geneva Conventions of 1949, and respecting and ensuring respect for human rights in accordance with, inter alia, the Charter of the United Nations and the Universal Declaration of Human Rights;
- The responsibility of all States, in accordance with their respective international obligations, to effectively regulate the international trade in conventional arms, and to prevent their diversion, as well as the primary responsibility of all States in establishing and implementing their respective national control systems;
- The respect for the legitimate interests of States to acquire conventional arms to exercise their right to self-defence and for peacekeeping operations; and to produce, export, import and transfer conventional arms;
- Implementing this Treaty in a consistent, objective and non-discriminatory manner,

Have agreed as follows:

Article 1 Object and Purpose

The object of this Treaty is to:

- Establish the highest possible common international standards for regulating or improving the regulation of the international trade in conventional arms;
- Prevent and eradicate the illicit trade in conventional arms and prevent their diversion;

for the purpose of:

Contributing to international and regional peace, security and stability;

- Reducing human suffering;

Promoting cooperation, transparency and responsible action by States Parties in the international trade in conventional arms, thereby building confidence among States Parties.

Article 2

Scope

1. This Treaty shall apply to all conventional arms within the following categories:

- (a) Battle tanks;
- (b) Armoured combat vehicles;
- (c) Large-calibre artillery systems;
- (d) Combat aircraft;
- (e) Attack helicopters;
- (f) Warships;
- (g) Missiles and missile launchers; and
- (h) Small arms and light weapons.

2. For the purposes of this Treaty, the activities of the international trade comprise export, import, transit, trans-shipment and brokering, hereafter referred to as "transfer".

3. This Treaty shall not apply to the international movement of conventional arms by, or on behalf of, a State Party for its use provided that the conventional arms remain under that State Party's ownership.

Article 3

Ammunition/Munitions

Each State Party shall establish and maintain a national control system to regulate the export of ammunition/munitions fired, launched or delivered by the conventional arms covered under Article 2 (1), and shall apply the provisions of Article 6 and Article 7 prior to authorizing the export of such ammunition/munitions.

Article 4

Parts and Components

Each State Party shall establish and maintain a national control system to regulate the export of parts and components where the export is in a form that provides the capability to assemble the conventional arms covered under Article 2 (1) and shall apply the provisions of Article 6 and Article 7 prior to authorizing the export of such parts and components.

Article 5

General Implementation

1. Each State Party shall implement this Treaty in a consistent, objective and non discriminatory manner, bearing in mind the principles referred to in this Treaty.
2. Each State Party shall establish and maintain a national control system, including a national control list, in order to implement the provisions of this Treaty. •
3. Each State Party is encouraged to apply the provisions of this Treaty to the broadest range of conventional arms. National definitions of any of the categories covered under Article 2 (1) (a)-(g) shall not cover less than the descriptions used in the United Nations Register of Conventional Arms at the time of entry into force of this Treaty. For the category covered under Article 2 (1) (h), national definitions shall not cover less than the descriptions used in relevant United Nations instruments at the time of entry into force of this Treaty.
4. Each State Party, pursuant to its national laws, shall provide its national control list to the Secretariat, which shall make it available to other States Parties. States Parties are encouraged to make their control lists publicly available.
5. Each State Party shall take measures necessary to implement the provisions of this Treaty and shall designate competent national authorities in order to have an effective and transparent national control system regulating the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) and of items covered under Article 3 and Article 4.
6. Each State Party shall designate one or more national points of contact to exchange information on matters related to the implementation of this Treaty. Each State Party shall notify the Secretariat, established under Article 18, of its national point(s) of contact and keep the information updated.

Article 6

Prohibitions

1. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms, covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if the transfer would violate its obligations under measures adopted by the United Nations Security Council acting under Chapter VII of the Charter of the United Nations, in particular arms embargoes.
2. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if the transfer would violate its relevant international obligations under international agreements to which it is a Party, in particular those relating to the transfer of, or illicit trafficking in, conventional arms.

3. A State Party shall not authorize any transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, if it has knowledge at the time of authorization that the arms or items would be used in the commission of genocide, crimes against humanity, grave breaches of the Geneva Conventions of 1949, attacks directed against civilian objects or civilians protected as such, or other war crimes as defined by international agreements to which it is a Party.

Article 7

Export and Export Assessment

1. If the export is not prohibited under Article 6, each exporting State Party, prior to authorization of the export of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4, under its jurisdiction and pursuant to its national control system, shall, in an objective and non-discriminatory manner, taking into account relevant factors, including information provided by the importing State in accordance with Article 8 (1), assess the potential that the conventional arms or items:

- (a) would contribute to or undermine peace and security;
- (b) could be used to:
 - (i) commit or facilitate a serious violation of international humanitarian law;
 - (ii) commit or facilitate a serious violation of international human rights law;
 - (iii) commit or facilitate an act constituting an offence under international conventions or protocols relating to terrorism to which the exporting State is a Party; or
 - (iv) commit or facilitate an act constituting an offence under international conventions or protocols relating to transnational organized crime to which the exporting State is a Party.

2. The exporting State Party shall also consider whether there are measures that could be undertaken to mitigate risks identified in (a) or (b) in paragraph 1, such as confidence-building measures or jointly developed and agreed programmes by the exporting and importing States.

3. If, after conducting this assessment and considering available mitigating measures, the exporting State Party determines that there is an overriding risk of any of the negative consequences in paragraph 1, the exporting State Party shall not authorize the export.

4. The exporting State Party, in making this assessment, shall take into account the risk of the conventional arms covered under Article 2 (1) or of the items covered under Article 3 or Article 4 being used to commit or facilitate serious acts of gender-based violence or serious acts of violence against women and children.

5. Each exporting State Party shall take measures to ensure that all authorizations for the export of conventional arms covered under Article 2 (1) or of items covered under Article 3 or Article 4 are detailed and issued prior to the export.

6. Each exporting State Party shall make available appropriate information about the authorization in question, upon request, to the importing State Party and to the transit or trans-shipment States Parties, subject to its national laws, practices or policies.

7. If, after an authorization has been granted, an exporting State Party becomes aware of new relevant information, it is encouraged to reassess the authorization after consultations, if appropriate, with the importing State.

Article 8

Import

1. Each importing State Party shall take measures to ensure that appropriate and relevant information is provided, upon request, pursuant to its national laws, to the exporting State Party, to assist the exporting State Party in conducting its national export assessment under Article 7. Such measures may include end use or end user documentation.

2. Each importing State Party shall take measures that will allow it to regulate, where necessary, imports under its jurisdiction of conventional arms covered under Article 2 (1). Such measures may include import systems.

3. Each importing State Party may request information from the exporting State Party concerning any pending or actual export authorizations where the importing State Party is the country of final destination.

Article 9

Transit or trans-shipment

Each State Party shall take appropriate measures to regulate, where necessary and feasible, the transit or trans-shipment under its jurisdiction of conventional arms covered under Article 2 (1) through its territory in accordance with relevant international law.

Article 10

Brokering

Each State Party shall take measures, pursuant to its national laws, to regulate brokering taking place under its jurisdiction for conventional arms covered under Article 2 (1). Such measures may include requiring brokers to register or obtain written authorization before engaging in brokering.

Article 11

Diversion

1. Each State Party involved in the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) shall take measures to prevent their diversion.

2. The exporting State Party shall seek to prevent the diversion of the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) through its national control system, established in accordance with Article 5 (2), by assessing the risk of diversion of the export

and considering the establishment of mitigation measures such as confidence-building measures or jointly developed and agreed programmes by the exporting and importing States. Other prevention measures may include, where appropriate: examining parties involved in the export, requiring additional documentation, certificates, assurances, not authorizing the export or other appropriate measures.

3. Importing, transit, trans-shipment and exporting States Parties shall cooperate and exchange information, pursuant to their national laws, where appropriate and feasible, in order to mitigate the risk of diversion of the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1).

4. If a State Party detects a diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1), the State Party shall take appropriate measures, pursuant to its national laws and in accordance with international law, to address such diversion. Such measures may include alerting potentially affected States Parties, examining diverted shipments of such conventional arms covered under Article 2 (1), and taking follow-up measures through investigation and law enforcement.

5. In order to better comprehend and prevent the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1), States Parties are encouraged to share relevant information with one another on effective measures to address diversion. Such information may include information on illicit activities including corruption, international trafficking routes, illicit brokers, sources of illicit supply, methods of concealment, common points of dispatch, or destinations used by organized groups engaged in diversion.

6. States Parties are encouraged to report to other States Parties, through the Secretariat, on measures taken in addressing the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1).

Article 12 **Record keeping**

1. Each State Party shall maintain national records, pursuant to its national laws and regulations, of its issuance of export authorizations or its actual exports of the conventional arms covered under Article 2 (1).

2. Each State Party is encouraged to maintain records of conventional arms covered under Article 2 (1) that are transferred to its territory as the final destination or that are authorized to transit or trans-ship territory under its jurisdiction.

3. Each State Party is encouraged to include in those records: the quantity, value, model/type, authorized international transfers of conventional arms covered under Article 2 (1), conventional arms actually transferred, details of exporting State(s), importing State(s), transit and trans-shipment State(s), and end users, as appropriate.

4. Records shall be kept for a minimum of ten years.

Article 13 **Reporting**

1. Each State Party shall, within the first year after entry into force of this Treaty for that State Party, in accordance with Article 22, provide an initial report to the Secretariat of measures undertaken in order to implement this Treaty, including national laws, national control lists and other regulations and administrative measures. Each State Party shall report to the Secretariat on any new measures undertaken in order to implement this Treaty, when appropriate. Reports shall be made available, and distributed to States Parties by the Secretariat.

2. States Parties are encouraged to report to other States Parties, through the Secretariat, information on measures taken that have been proven effective in addressing the diversion of transferred conventional arms covered under Article 2 (1).

3. Each State Party shall submit annually to the Secretariat by 31 May a report for the preceding calendar year concerning authorized or actual exports and imports of conventional arms covered under Article 2 (1). Reports shall be made available, and distributed to States Parties by the Secretariat. The report submitted to the Secretariat may contain the same information submitted by the State Party to relevant United Nations frameworks, including the United Nations Register of Conventional Arms. Reports may exclude commercially sensitive or national security information.

Article 14 Enforcement

Each State Party shall take appropriate measures to enforce national laws and regulations that implement the provisions of this Treaty.

Article 15 International Cooperation

1. States Parties shall cooperate with each other, consistent with their respective security interests and national laws, to effectively implement this Treaty.

2. States Parties are encouraged to facilitate international cooperation, including exchanging information on matters of mutual interest regarding the implementation and application of this Treaty pursuant to their respective security interests and national laws.

3. States Parties are encouraged to consult on matters of mutual interest and to share information, as appropriate, to support the implementation of this Treaty.

4. States Parties are encouraged to cooperate, pursuant to their national laws, in order to assist national implementation of the provisions of this Treaty, including through sharing information regarding illicit activities and actors and in order to prevent and eradicate diversion of conventional arms covered under Article 2 (1).

5. States Parties shall, where jointly agreed and consistent with their national laws, afford one another the widest measure of assistance in investigations, prosecutions and judicial proceedings in relation to violations of national measures established pursuant to this Treaty.

6. States Parties are encouraged to take national measures and to cooperate with each other to prevent the transfer of conventional arms covered under Article 2 (1) becoming subject to corrupt practices.

7. States Parties are encouraged to exchange experience and information on lessons learned in relation to any aspect of this Treaty.

Article 16

International Assistance

1. In implementing this Treaty, each State Party may seek assistance including legal or legislative assistance, institutional capacity-building, and technical, material or financial assistance. Such assistance may include stockpile management, disarmament, demobilization and reintegration programmes, model legislation, and effective practices for implementation. Each State Party in a position to do so shall provide such assistance, upon request.

2. Each State Party may request, offer or receive assistance through, inter alia, the United Nations, international, regional, subregional or national organizations, non-governmental organizations, or on a bilateral basis.

3. A voluntary trust fund shall be established by States Parties to assist requesting States Parties requiring international assistance to implement this Treaty. Each State Party is encouraged to contribute resources to the fund.

Article 17

Conference of States Parties

1. A Conference of States Parties shall be convened by the provisional Secretariat, established under Article 18, no later than one year following the entry into force of this Treaty and thereafter at such other times as may be decided by the Conference of States Parties.

2. The Conference of States Parties shall adopt by consensus its rules of procedure at its first session.

3. The Conference of States Parties shall adopt financial rules for itself as well as governing the funding of any subsidiary bodies it may establish as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat. At each ordinary session, it shall adopt a budget for the financial period until the next ordinary session.

4. The Conference of States Parties shall:

(a) Review the implementation of this Treaty, including developments in the field of conventional arms;

(b) Consider and adopt recommendations regarding the implementation and operation of this Treaty, in particular the promotion of its universality;

- (c) Consider amendments to this Treaty in accordance with Article 20;
- (d) Consider issues arising from the interpretation of this Treaty;
- (e) Consider and decide the tasks and budget of the Secretariat;
- (f) Consider the establishment of any subsidiary bodies as may be necessary to improve the functioning of this Treaty; and
- (g) Perform any other function consistent with this Treaty.

5. Extraordinary meetings of the Conference of States Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference of States Parties, or at the written request of any State Party provided that this request is supported by at least two-thirds of the States Parties.

Article 18 **Secretariat**

1. This Treaty hereby establishes a Secretariat to assist States Parties in the effective implementation of this Treaty. Pending the first meeting of the Conference of States Parties, a provisional Secretariat will be responsible for the administrative functions covered under this Treaty.

2. The Secretariat shall be adequately staffed. Staff shall have the necessary expertise to ensure that the Secretariat can effectively undertake the responsibilities described in paragraph 3.

3. The Secretariat shall be responsible to States Parties. Within a minimized structure, the Secretariat shall undertake the following responsibilities:

- (a) Receive, make available and distribute the reports as mandated by this Treaty;
- (b) Maintain and make available to States Parties the list of national points of contact;
- (c) Facilitate the matching of offers of and requests for assistance for Treaty implementation and promote international cooperation as requested;
- (d) Facilitate the work of the Conference of States Parties, including making arrangements and providing the necessary services for meetings under this Treaty; and
- (e) Perform other duties as decided by the Conferences of States Parties.

Article 19 **Dispute Settlement**

1. States Parties shall consult and, by mutual consent, cooperate to pursue settlement of any dispute that may arise between them with regard to the interpretation or application

of this Treaty including through negotiations, mediation, conciliation, judicial settlement or other peaceful means.

2. States Parties may pursue, by mutual consent, arbitration to settle any dispute between them, regarding issues concerning the interpretation or application of this Treaty.

Article 20 Amendments

1. Six years after the entry into force of this Treaty, any State Party may propose an amendment to this Treaty. Thereafter, proposed amendments may only be considered by the Conference of States Parties every three years.

2. Any proposal to amend this Treaty shall be submitted in writing to the Secretariat, which shall circulate the proposal to all States Parties, not less than 180 days before the next meeting of the Conference of States Parties at which amendments may be considered pursuant to paragraph 1. The amendment shall be considered at the next Conference of States Parties at which amendments may be considered pursuant to paragraph 1 if, no later than 120 days after its circulation by the Secretariat, a majority of States Parties notify the Secretariat that they support consideration of the proposal.

3. The States Parties shall make every effort to achieve consensus on each amendment. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall, as a last resort, be adopted by a three-quarters majority vote of the States Parties present and voting at the meeting of the Conference of States Parties. For the purposes of this Article, States Parties present and voting means States Parties present and casting an affirmative or negative vote. The Depositary shall communicate any adopted amendment to all States Parties.

4. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 shall enter into force for each State Party that has deposited its instrument of acceptance for that amendment, ninety days following the date of deposit with the Depositary of the instruments of acceptance by a majority of the number of States Parties at the time of the adoption of the amendment. Thereafter, it shall enter into force for any remaining State Party ninety days following the date of deposit of its instrument of acceptance for that amendment.

Article 21 Signature, Ratification, Acceptance, Approval or Accession

1. This Treaty shall be open for signature at the United Nations Headquarters in New York by all States from 3 June 2013 until its entry into force.

2. This Treaty IS subject to ratification, acceptance or approval by each signatory State.

3. Following its entry into force, this Treaty shall be open for accession by any State that has not signed the Treaty.

4. The instruments of ratification, acceptance, approval or accession shall be deposited with the Depositary.

Article 22
Entry into Force

1. This Treaty shall enter into force ninety days following the date of the deposit of the fiftieth instrument of ratification, acceptance or approval with the Depositary.
2. For any State that deposits its instrument of ratification, acceptance, approval or accession subsequent to the entry into force of this Treaty, this Treaty shall enter into force for that State ninety days following the date of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

Article 23
Provisional Application

Any State may at the time of signature or the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, declare that it will apply provisionally Article 6 and Article 7 pending the entry into force of this Treaty for that State.

Article 24
Duration and Withdrawal

1. This Treaty shall be of unlimited duration.
2. Each State Party shall, in exercising its national sovereignty, have the right to withdraw from this Treaty. It shall give notification of such withdrawal to the Depositary, which shall notify all other States Parties. The notification of withdrawal may include an explanation of the reasons for its withdrawal. The notice of withdrawal shall take effect ninety days after the receipt of the notification of withdrawal by the Depositary, unless the notification of withdrawal specifies a later date.
3. A State shall not be discharged, by reason of its withdrawal, from the obligations arising from this Treaty while it was a Party to this Treaty, including any financial obligations that it may have accrued.

Article 25
Reservations

1. At the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, each State may formulate reservations, unless the reservations are incompatible with the object and purpose of this Treaty.
2. A State Party may withdraw its reservation at any time by notification to this effect addressed to the Depositary.

Article 26

Relationship with other international agreements

1. The implementation of this Treaty shall not prejudice obligations undertaken by States Parties with regard to existing or future international agreements, to which they are parties, where those obligations are consistent with this Treaty.
2. This Treaty shall not be cited as grounds for voiding defence cooperation agreements concluded between States Parties to this Treaty.

Article 27 Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Treaty.

Article 28 Authentic Texts

The original text of this Treaty, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

DONE AT NEW YORK, this second day of April, two thousand and thirteen.

FOR THE REPUBLIC OF CROATIA

Ranko Viločić

Permanent Representative of the Republic of Croatia to the United Nations in New York

FOR THE SECRETARY-GENERAL

Patricia O'Brian

Under-Secretary-General for Legal Affairs

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjih tijela državne uprave nadležnih za poslove gospodarstva, obrane, unutarnjih poslova, vanjskih poslova i carine.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“.

Klasa:
Zagreb,

HRVATSKI SABOR

**Predsjednik
Hrvatskoga sabora**

Josip Leko v.r.

OBRAZLOŽENJE

Člankom 1. Konačnog prijedloga zakona utvrđuje se da Hrvatski sabor potvrđuje Ugovor o trgovini oružjem sukladno odredbi članka 140. stavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, broj 85/2010-pročišćeni tekst) i članka 18. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora („Narodne novine“, broj 28/96), čime se iskazuje formalni pristanak Republike Hrvatske da bude vezana njegovim odredbama, a na temelju čega će taj pristanak, podložno Odluci Vijeća Europske unije, donesenoj uz prethodni pristanak Europskog parlamenta, kojom se ovlašćuju države članice da ratificiraju Ugovor, u interesu Europske unije, biti izražen i na međunarodnoj razini polaganjem isprave o ratifikaciji.

Članak 2. sadrži tekst Ugovora o trgovini oružjem u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik.

Člankom 3. utvrđuje se da je provedba Zakona u djelokrugu središnjih tijela državne uprave nadležnih za poslove gospodarstva, obrane, unutarnjih poslova, vanjskih poslova i carine.

Člankom 4. utvrđuje se da na dan stupanja Zakona na snagu Ugovor o trgovini oružjem nije na snazi u odnosu na Republiku Hrvatsku te da će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti sukladno odredbi članka 30. stavka 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. Zakona uređuje se stupanje na snagu ovoga Zakona.